

Genieten van schoonheid

Raf Segers houdt van rust en koikarpers

Aan de receptie van onze Olense vestiging verwelkomt Raf Segers het personeel en de bezoekers. Na zijn werktijd komt hij tot rust aan de vijvers in zijn tuin. Hij geniet er van de gratie van zijn koi. Grote sierlijke vissen met grillige patronen in felle kleuren. Niet één is dezelfde. Raf kent ze stuk voor stuk en raakt er niet over uitgepraat.

Vroeger was Raf altijd druk in de weer. Als dagelijks bestuurslid van talrijke verenigingen en actief in de plaatselijk politiek, was

zijn agenda altijd volgeboekt. Dat kroop echter niet in de koude kleren en op doktersadvies zocht hij naar een rustgevende bezigheid. Gezien zijn tuinbouwachtergrond lag de oplossing dichtbij: een vijver graven en inrichten... Dat zou rust brengen: de weerspiegeling van het zonlicht, de rustige rimpeling van het water, het ruisen van het riet. Rust. Wat is een vijver zonder vissen, dacht Raf en hij toog naar een handelaar in vijvervissen en keerde prompt met twee koi naar huis. Het begin van een grote liefde. Dat was vijf jaar geleden. Intussen is er al een tweede vijver bijgekomen en daar zwemmen zijn mooiste exemplaren. Zestien in totaal! In de oorspronkelijke vijver experimenteert Raf met voeding- en kweekprogramma's.

■ ZE KWAMEN UIT HET OOSTEN

De koi of in Japan Nishikigoi genoemd, stamt af van de wilde karper die in heel Azië in de vrije wateren rondzwom. In China ontstond enkele honderden jaren geleden een vrij grootschalige kweek want de karpers waren een gegeerde lekkernij en een uitstekende voedingsbron voor de lange winters. In deze intensieve teelt ontstonden enkele mutanten: karpers met kenmerkende

kleurpatronen. Deze werden ongeschikt bevonden voor consumptie en apart gehouden om uiteindelijk als siervis de oriëntaalse vijvers te bevolken. Naar verluidt belandden enkele van de fraaiste exemplaren aan het keizerlijke

hof in Japan. Daar pasten ze perfect in de typische vijvers die de Japanse tuinen kenmerken. En de koi werden met Oosters geduld veredeld en verfijnd tot de huidige variëteiten. Een staaltje van meesterschap want de genetische kenmerken van de ouderparen zijn – anders dan bij bijvoorbeeld paarden en rashonden - niet altijd bepalend voor het nageslacht. "Mijn eerste exemplaren waren Europese variëteiten", vertelt Raf. "Ik had nog geen ervaring en wilde niet meteen de grote investering van originele Japanse vissen aangaan. Gelukkig, want mijn eerste vissen overleefden het niet lang. Wie zich echt verdiept in het houden van koi, lessen volgt en bereid is om zich een beetje in de Oosterse benadering in te leven, neemt al snel alleen maar genoeg met de in Japan gekweekte exemplaren."

■ EEN DURE HOBBY?

"Niet schrikken, hè. Topexemplaren zijn onbetaalbaar, dat is alleen weggelegd voor mensen die met de glimlach tien- of honderdduizenden euro's op tafel leggen. Gelukkig zijn niet alle koi zo duur al ben je gauw enkele honderden euro kwijt voor een mooi exemplaar. Afhankelijk van de grootte, de ouderdom, de beweeglijkheid,

lichaamsbouw en natuurlijk het uitzicht. En de vrouwtjes zijn meer waard dan de mannetjes. (lachend) Dat is bij de mensen toch ook?" Ik zou iedereen aanraden, vooraleer aan deze hobby te beginnen, heel goed te overleggen met je partner en de kinderen. Het aanleggen en installeren van een koivijver zelf is al een aardige investering, dan komen de kostbare vissen, voeding en verzorging... Het tikt aan."

■ EN DAN STRIJKT EEN BLAUWE REIGER NEER..

"Deze vogels kunnen een ravage aanrichten", onderbreekt Raf snel, "Ik woon vlak bij een natuurgebied en ik heb noodgedwongen mijn vijvers moeten afschermen met een net en schrikdraad. Dat gaat ten koste van het uitzicht maar het kan niet anders."

■ WERKEN AAN HET NAGESLACHT

Waar mannetjes en vrouwtjes een vijver bevolken wordt er gepaard. En daar komen jonge vissen van. Ik laat de natuur echter een beetje zijn gang gaan en de eitjes worden dan ook snel verorberd door de andere koi. Ik heb niet de aspiratie om zelf wedstrijd-exemplaren te kweken. Dat is een aparte specialiteit die enkel tot de expertise van de meesters in Japan behoort. Trouwens, vergeet niet dat ik aan deze hobby begonnen ben om tot rust te komen. Daarom doe ik ook nog niet mee aan wedstrijden. Teveel stress, voor mij... en voor de vissen."

■ GENIETEN VAN DE SCHOONHEID

Toch legt Raf zijn hart en ziel in zijn hobby, want wat hij doet, doet hij goed. Hij volgt cursussen bij bekende meesters. Raf is lid van 'koi 2000', is freelance medewerker van 'koi@home', een jonge Vlaamse club voor koi-liefhebbers en verspreidt een digitale infokrant 'Vijvers en koi' die gerelateerd is aan een 'Vijver en koi'-forum op internet. Geen vrijblijvende hobby voor iemand die op zoek was naar rust. "Ik krijg er wel veel voor terug, hoor", meent Raf. "De vissen geven me enorm plezier. Ik ken ze allemaal en – geloof het of niet – koi zijn aanhankelijk, ze laten zich benaderen en strelen, ze kennen hun baasje. Ik verzeker je: als zo'n grote, kleurrijke vis sierlijk naar je toe komt zwemmen en je, bij wijze van spreken, komt groeten, dan is dat echt een ontroerende en esthetische ervaring. Dat gevoel probeer ik te koesteren. De Oosterse verfijning, het gevoel voor schoonheid, respect voor natuur, de beheersing, het geduld... Dat zit allemaal vervat in het houden van koi. Het is natuurlijk mijn grote droom om eens naar Japan te reizen. Me eens helemaal onder te dompelen in hun cultuur en vooral de fitness van het houden en kweken van koi van dichtbij eens te mogen meemaken. Een verre droom. Want wie past er intussen op mijn edele vissen?"